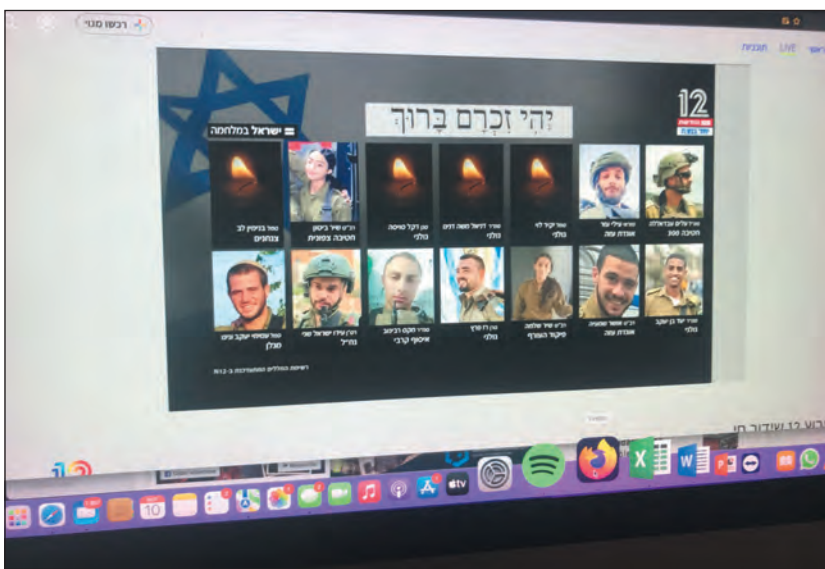

IZRAELI SZÍNES

A frissen szabadult túsok mesélnek

Rossz egészségügyi körülmények, hosszú tartózkodás a föld alatt és állandó terror. Miután körülbelül 50 napig voltak a Hamász-terroristák kezében a Gázai övezetben, a túsok szabadulásuk után további tájékoztatást adtak fogva tartásuk körülményeiről, jelentette a 12-es csatorna.

A közelmúltban visszatért egyik elrabolt a fogsága alatt találkozott más túsokkal is, akik arra kérték, jegyezze meg a nevüket és adjon róluk életjelet a családjuknak.

A foglyok kevés élelmet kaptak, az utolsó napokban nagyon rossz volt az ellátás és a higiéniai körülmények. Az egyik nap egy ápoló jelent meg, hogy megvizsgálja őket.

A tús elmondta családjának, hogy elrablása óta nem zuhanyozott, és

több rejtékhelyre, köztük alagutakba vitték. A napok egy része föld feletti épületekben telt. Az elhurcoltak érezték az izraeli hadsereg bombázásait, beleremegett az ágyuk – nagyon féltették az életüket. A bombázások alatt az örök néha bezárták őket egy szobába, majd meglétek. Amikor mosdóba akartak menni, kopogtatniuk kellett a szoba ajtaján, hogy elkísérjék őket. Néha órák teltek el, mire kimehettek.

Ezek a tanúvallomások egyeznek más szabadon engedettek beszámolóival, akik szintén zord körülményekről és nagyon kevés élelemlről beszéltek. Adriana, a 84 éves Jaffa Adar menyé azt nyilatkozta a csatornának, hogy „Jaffa nagyon lefogyott. Csak rizst és kis pitákat evett, amelyeket apró darabokra kel-

lett tépni, hogy elegendő legyen a vele lévő elraboltaknak. Nem tudták, kapnak-e ennivalót másnap.”

A kilencéves Ohad 55 éves édesanyjával, Keren Munderrel és nagymamájával, Ruti Munderrel (78) szabadult. „A fogság napjai alatt a családot többször költöztették óreikkel, az egyik hely egy elhagyott klinikára emlékeztetett. Ahhoz, hogy aludni tudjanak, három szett műanyag széket kellett összetolniuk, és ez több mint egy hónapig volt így.” A család elmondása szerint az ór, aki a három családtagot fogva tartotta, azt mondta nekik, hogy „ő maga tíz kilót fogyott, mert nincs mit enni”. Rokonaik azt vallják, hogy Ruti, Keren és Ohad azt mondták, nem érezték magukat foglyoknak.

Amit Szeagal, a 12-es csatorna riportere arról számolt be, hogy az egyik tús azt mesélte a családjának, fogságuk első napjaiban egy alagútban tartották őket, ahol megjelent nem más, mint a Hamász de facto ura, Jechije Szinwar, és biztosította őket, hogy nem lesz bántódásuk, és hogy „a legvédehetőbb helyen” vannak. Szinwar héberül beszélt velük akcentus nélkül (22 évet töltött izraeli börtönben, volt ideje megtanulni a nyelvet).

Egy másik frissen szabadult, a Nir Oz kibuc lakosa azt mesélte a katonai rádió szerint, hogy Szinwar jobbkeze és testvére, Muhammad Szinwar is meglátogatta őket az alagútban.

Muhammad a Hamász katonai szárnyának magas rangú parancsnoka, és részt vett Gilad Salit elrablásában és fogva tartásában. Salitot a katonai szolgálatra közben rabolták el a Hamász terroristái 2006. június 25-én, egy határokon átnyúló rajtaütés során.

A Hamász 2011. október 18-án 1027 izraeli börtönben ülő terroristáért cserébe végül hajlandó volt szabadon engedni Salitot. Izraelben a fogolycsere-megállapodás mind a mai napig viták tárgyát képezi.

ujkelet.live

Kőbányai János: Jobb innen

Jobb innen – Izraelből – követni a háború (ama Szimhát Tóra-i) fejleményeit. (Egy zsidó – éljen bárhol – 2023. október 7.-től ezt teszi.) Noha feleségem modriini albérletében is ugyanazokat az újságokat – *Jerusalem Post*, *Haaretz*, s ha éjjel nem tudok aludni (sajna gyakran): *New York Times*, *Le Monde* – követem-görgetem és televíziót (csak a Budapesten is kitűnően fogható *Arutz 12*-et) nézem. Maximum a Bummm-ok eredetiek itt, a Szentföld vékony sávjában, bár – azért már eltelt több mint egy hónap – a Hamász lehetőségei meglehetősen csökkentek, s most újabban csak a messzi Jemenből küldött rakéták zavarnak be – leginkább Eilatot, ahol az üres hotelekben a Gáza környékéről elüldözött kibucok és mosávok lakossága húzza ki az időt, amíg eldönti, hol folytatja az életét.

Az volt a tervem, hogy leadom a Múlt és Jövő ez évi utolsó számát, s beindítom a túlélés-akciót, mert a háború izgalmába még az a fenyegetés is berobbant, hogy az NKA két év után kiírt pályázatára (ilyen 30 éve nem fordult elő!) a *Múlt és*

Jövőnek egy fillér támogatást sem ítélt meg. (A jövő évi programot a magyar holokauszt 80. évfordulója szervezte volna a beadott pályázatunk szerint, tehát ez a törekvés nem felelt meg az NKA [fura] urainak.)

Azonban a Szimhát Tóra-i háború egyre mélyebben feltáruló borzalma – a holokauszthoz hasonlítás nem olcsó fogás –, és leginkább az egész világra szétgyűrűző hatása (az izraeli kormányzati nem ajánlják állampolgáraiknak a külföldi utazást, s ha igen: tegyék láthatatlanná azonosaságukat. Ezt kell megélni Európában, 80 évvel a *soá* után) nem tette lehetővé – egészségügyi szempontokból sem –, hogy ama nagy osztálykönyvbe tovább jelentgessek hiányozót. Az öbölháború óta – emlékszünk még rá? Szaddám Huszeinre és tényleg Izraelig elért rakétáira, amikor az ország lakossága gázalarcba burkolózott – hozzászoktam, hogy itt legyek a „lángoktól ölelt kis országban”, hogy a lángokban – hozzanak bármit is – osztozzam.

S egyébként is: tudósítani, vagy akár csak véleményt mondani: csak hiteles helyzetben és hiteles helyszínről lehet.

Ezért csapat-papot – munkatársaimra, jóakaróimra – ott hagyva, felkaptam egy Cipruson keresztül Izraelbe tartó repülőgépre. (Megint tudok aludni, és elmúlt a krónikus hasmenésem. Tehát a Múlt és Jövő ügyeit is jobban szolgálhatom, amíg működik az internet.)

Igaz, one way ticketet vettem.

Hogy majd a harmadik világháborút kóstolható világtörténelem döntse el, mikor landolhatok ismét a Feriegyi reptéren.

(Forrás: multesjovo.hu)

Éilat mellett az evakuált izraeliek sátorvárosa, amely már több mint 60 ezer zsidót fogadott és, akik elhagyták a Hamász által bombázott területeket

„A palesztin túszejtők nem emberek, hanem állatok, szörnyetegek”

„Tel-Avivban túsok hozzátartozóival beszélgettünk, köztük a magyar-izraeli állampolgárságú Majan Zinnel, akinek 8 és 15 éves lányait hurcolták a Gázai övezetbe. Az édesanya azt mondta: akik a 7-i támadás mögött állnak, azok nem emberek, hanem állatok, szörnyetegek” – írja helyszíni riportjában a Magyar Nemzet.

Könyveivel küzdve, lányától kapott ékszereit viselve nyilatkozott magyar újságíróknak Tel-Avivban az a magyar-izraeli állampolgárságú édesanya, akinek két lányát, a 8 éves Ellát és a 15 éves Dafnát hurcolták Gázába a

Fotó: Csudai Sándor/Origo via MN

Hamász palesztin terrorszervezet katonái több mint egy hónappal ezelőtt. A fegyveresek támadásakor a két kislány édesapjuk otthonában volt a dél-izraeli Nahal Oz kibucban, onnan rabolták el őket.

Majan Zin a magyar újságíróknak elmondta, később a Hamász egy közösségi oldalon futtatott élő adásában látta újra volt férjét, akit később megölték. Volt férje feleségét szintén megölték a terroristák.

Mutatott egy fotót is a telefonján, amelyen Dafna látható. Hozzátette: lánya olyan matracra ült, amelyet az arabok használnak, így szinte biztos, hogy a fiatal továbbra is a Gázai övezetben tartják fogva.

„Akik a 7-i támadás mögött állnak, azok nem emberek, hanem állatok, szörnyetegek” – fogalmazott az édesanya.

